

*Naturalisatie van van Alphen, Adriaan Jacob Sem
en 19 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Adriaan Jacob Sem van Alphen en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Adriaan Jacob Sem van Alphen, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 1, is Nederlander van geboorte. In 1925 emigreerde hij naar Canada en verkreeg aldaar in 1931 de Canadese nationaliteit. Op uitnodiging van wijlen professor Lignac keerde hij in 1954 naar ons land terug. Verzoeker is zich steeds Nederlander blijven gevoelen; zijn echtgenote bezit de Nederlandse nationaliteit. Als medisch analist heeft adressant genoegzame inkomsten.

De verzoeker Wladyslaw Cymerman, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1905 te Warschau (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren verbleef hij in Duitse concentratiekampen. Na de bevrijding was hij gedurende drie jaar werkzaam bij het Amerikaanse bezettingsleger. In 1948 verkreeg adressant toestemming zich in Nederland te vestigen. Hij is in onze samenleving opgenomen. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood. Verzoeker heeft er mede ingestemd, dat het Nederlandschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling — voor zoveel nodig — zal worden onthouden aan zijn in Polen verblijvende echtgenote, met wie hij sinds 1940 geen contact meer heeft gehad.

De Belgische verzoekster Ludovica Anna Cornelia Maria Goijvaerts, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1924 te Roosendaal en Nispen geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Zij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Als kleuteronderwijzeres voorziet verzoekster in haar onderhoud.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Jakob Hirsch. Deze werd in 1930 te Berlijn (Duitsland) geboren en verblijft sedert 1933 onafgebroken in ons land. Verzoeker voelt zich Nederlander. Als wiskundige kan hij op genoegzame wijze in zijn onderhoud voorzien. Verzoekers ouders werden reeds tot Nederlander genaturaliseerd bij de wet van 1 augustus 1959, Stb. 276.

De staatloze verzoeker Josef Huppertz, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1915 te Bierstrass, thans Herzogenrath (Duitsland) geboren en is sedert 1924 hier te lande woonachtig. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn kinderen bezitten het Nederlandschap reeds door geboorte. Als musicus voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Eva Kirschmann, de staatloze verzoekster genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1938 te Amsterdam geboren en heeft daar steeds gewoond. Zij is in geest en leven Nederlandse. Verzoeksters vader kwam in 1942 om het leven in het Duitse concentratiekamp Auschwitz. Adressante, die een opleiding tot privé-secretaresse volgt, heeft inkomen uit vermogen.

De Chinese verzoeker Louw Ting Lew, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1926 te Amsterdam geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, onderscheidt hij zich niet van een Nederlander uit zijn omgeving. Zijn kinderen bezitten het Neder-

landschap door geboorte. Als restaurateur voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Indonesische verzoeker Tjiauw Djien Liem, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1925 te Semarang (Indonesië) geboren en woont sedert 1949 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als kantoorbediende verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

Mieczyslaw Radzinski, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1926 te Warschau (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na de opstand in zijn geboortestad verbleef hij tot het einde van de oorlog in Duitse concentratiekampen. Van 1946 tot 1947 deed adressant vrijwillig dienst bij een Poolse afdeling van het Amerikaanse bezettingsleger in Duitsland. Begin 1948 vestigde hij zich in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw; hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als dieselmonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De staatloze verzoeker Rudolf Schöndorff, genoemd in artikel 1, onder 10, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn moeder is Nederlandse van origine; zijn vader kwam in 1944 om het leven in het concentratiekamp Auschwitz. Verzoeker studeert economie.

In artikel 1, onder 11, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Jan Siebert. Deze werd in 1936 te Münster (Duitsland) geboren en woont van zijn twaalfde levensjaar af in ons land. Als scheepswerktuigkundige in dienst van een Nederlandse maatschappij voorziet hij in zijn onderhoud.

De staatloze verzoeker Jochem Hinrich Mathias Trettin, genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1897 te Rotterdam geboren en heeft zijn hele leven daar gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een Nederlander uit zijn kring. Zijn vrouw en kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als kleermaker verdient verzoeker het brood voor zich en zijn echtgenote.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers genoemd onder 2 en 5 om hierna te noemen redenen.

In artikel 2, onder 1, wordt voorgedragen Louisa Maria Elsie de Bell, weduwe van Benjamin Soumokil. Zij werd in 1899 te Banda (Indonesië) als Nederlandse geboren. Verzoekster verloor haar Nederlandschap door haar huwelijk met de Nederlands onderdaan-niet-Nederlander Manopo Emor Pongilatan Ranti. Na het overlijden van haar eerste echtgenoot verzuimde zij een verklaring ex artikel 8 van de wet van 1892 af te leggen, zodat zij de status van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander behield. Staande haar huwelijk met de eveneens tot de categorie der Nederlandse onderdanen behorende Benjamin Soumokil verkreeg verzoekster ingevolge artikel 10 van de Toescheidingsovereenkomst de Indonesische nationaliteit. Adressante was van 1916 tot 1950 in Indonesië bij de P.T.T. werkzaam. In februari 1960 vestigde zij zich in ons land. Verzoekster geniet ondersteuning.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker Henry Michael Stacey Danker, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1913 te Singapore geboren en bezit vermoedelijk het burgerschap van Singapore. Kort na zijn geboorte vestigden zijn ouders zich met hun gezin in Indonesië, waar adressant tot zijn komst naar Nederland in februari 1958 heeft gewoond. Tot eind 1959 werd verzoeker door de administratie als Nederlander aangemerkt. De juistheid hiervan is echter aan twijfel onderhevig, aangezien men omtrent zijn afstamming in het onzekere tast. Teneinde te voorkomen dat in de toekomst zijn status nog in discussie wordt gebracht heeft adressant om naturalisatie verzocht, welke naar het oordeel van de ondergetekende kosteloos en met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn zou kunnen worden verleend. Als schrijver bij het Ministerie van Financiën heeft verzoeker regelmatige inkomsten voor zich en zijn gezin.

Paulus Lopulalan, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1936 te Soerabaja (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Hij wordt ondersteund door het Commissariaat voor Ambonezenzorg en bezoekt voor rijksrekening de Hogere Technische School te Rotterdam.

De verzoekster Dora Fientje Marie, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1930 te Magelang (Indonesië) geboren en is vanaf juli 1955 in ons land woonachtig. Verzoekster verblijft sedert 1949 in een Nederlands pleeggezin. Als naaister voorziet zij in haar onderhoud.

Jerzy Pawula, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1927 te Grabocin (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na de bevrijding in 1945 werd hij als dienstplichtige ingelijfd bij het Poolse leger. Aangezien hij zich niet kon verenigen met het in zijn geboorteland heersende regiem, vluchtte hij na enkele maanden naar West-Duitsland, waar hij dienst nam bij een eenheid van het Amerikaanse bezettingsleger. In december 1947 werd hem toestemming verleend zich in ons land te vestigen. Van mei 1951 tot juni 1952 maakte hij deel uit van het Nederlandse Detachement Verenigde Naties in Korea. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voelt zich hier thuis. Als bankwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen. Op grond van de verrichte Nederlandse militaire dienst kan adressant naar het oordeel van de ondergetekende voor kosteloze naturalisatie in aanmerking worden gebracht.

De verzoeker Werner Gustaaf Christof Schadt, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1933 te Pematang Siantar (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1950 onafgebroken in Nederlands-Nieuw-Guinea. Aangezien hij op het tijdstip van

de soevereiniteitsoverdracht nog geen achttien jaar oud was, kon hij zelf niet voor de Nederlandse nationaliteit opteren. Als chauffeur voorziet adressant in zijn onderhoud.

In artikel 2, onder 7, wordt voorgedragen Willem Christiaan Schubert. Hij werd in 1911 te Tanahmerah (Indonesië) geboren en woont sedert december 1959 in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Zelf werd hij tot 1954 door de administratie ten onrechte als Nederlander aangemerkt. Adressant vervulde zijn militieplicht bij het K.N.I.L. en was gedurende ruim twintig jaar in Indonesië in gouvernementdienst werkzaam. Thans geniet hij ondersteuning. Naar het oordeel van de ondergetekende kan deze maatschappelijke Nederlander voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn in aanmerking worden gebracht.

De verzoeker Albert Siebeler, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1915 te Ambarawa (Indonesië) geboren. In 1932 werd hij voor eerste oefening ingelijfd bij het K.N.I.L. Nadat hem groot verlof was verleend trad hij in 1933 als vrijwilliger in dienst van het voormalige Koninklijke Nederlands-Indische Leger. Verzoeker, die wegens zijn bijzondere verdiensten tweemaal buitengewoon werd bevorderd, ging in 1950 wegens reorganisatie van het K.N.I.L. over naar de Koninklijke Landmacht. Ook thans is hij nog in militaire dienst en bekleedt hij de rang van kapitein voor speciale diensten. Bij Koninklijk besluit van 30 november 1949, no. 32 werd hem het Kruis van Verdienste toegekend. Adressant verblijft sedert 1949 met zijn gezin in ons land. Tot voor kort meende hij Nederlander te zijn, als hoedanig hij ook door de administratie werd aangemerkt. Gebleken is echter dat hij door geboorte behoorde tot de groep van de uitheemse Nederlandse onderdanen-niet-Nederlanders, die na 27 december 1949 slechts door het uitbrengen van een optieverklaring de Nederlandse nationaliteit konden herkrijgen.

Met uitzondering van de Chinese verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, en de verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 2, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 2, zal om het burgerschap van Singapore te verliezen na de voorgestelde naturalisatie daarvan afstand moeten doen. Hij heeft zich hier toe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.